

www.keruletufc.hu

LELÁT

A II. Kerület UFC magazinja • 2024/I. • XIII. évfolyam • 124. szám

Tartalom

2024. január

- INTERJÚK

Illyés Márk (2005/2006)

Erdélyi Zsolt (2007/2008)

Albert Noé (2009/2010)

Bana László (2011/2012)

Vilhelm Zsombor (2013/2014)

Kocsis Botond (Felnőtt)

- KÉPES BESZÁMOLÓK

2015/2016, 2017/2018, Junior,
Kölyök, Lurkó, Manó, Katica

- ÉN IS UFC-S VOLTAM

Zsámbéki Jakab

II. Kerület UFC

Elnök:	Szeltner Norbert
Klubigazgató:	Markóczy Csaba
2005/2006 csapat:	Ritz Balázs, Székely József
2007/2008 csapat:	Banka László, Lénárd András, Király Márton
2009/2010 csapat:	Székely József, Wiest Dominik
2011/2012 csapat:	Boros Ádám, Zatykó Alex
2013/2014 csapat:	Kustra Bence, Csáki Viktor
2015/2016 csapat:	Tóth Tamás, Almási Ákos
2017/2018 csapat:	Perjési Lionel, Kern Máté
Junior csapat:	Meggyes Balázs
Kölyök csapat:	Kern Máté, Almási Ákos, Markóczy Csaba
Lurkó csapat:	Kass László, Almási Ákos, Kern Máté
Manó csapat:	Wiest Dominik, Almási Ákos, Paár Balázs
Katica csapat:	Perjési Lionel
Felnőtt csapat:	Meggyes Balázs, Ritz Balázs

„Sport: ...mindazon testgyakorlat, melyet nem tisztán nevelési, egészségi célból űznek, hanem benne szórakozást keresnek.” (A Pallas Nagy Lexikona, 1897)

A II. Kerület UFC egy önálló és saját értékrendszert képviselő és közvetítő labdarúgó egyesület, céljait az alábbiakban határozza meg.

- A gyerekek sporttevékenység által történő értelmi, erkölcsi, közösségi, nemzeti nevelése, személyiségüknek formálása.
- A régi grundokat megidézve, mindenkinek lehetőséget biztosítani a szervezett sportjátékhoz.
- A tehetséges gyermekek kiválasztása, sportági képzése, majd átadása nagyobb fellevő kluboknak, ezáltal esélyt adva nekik, a felnőttkori professzionális versenysport lehetőségére.
- A gyerekek ösztönzése a magas szintű iskolai tanulmányokra, az egészséget biztosító és közösségi élményt nyújtó amatőr versenysport szépségének a hirdetése.

II. KERÜLET UFC

Kedves UFC-s szülők és gyerekek,

Repülnek az évek, mert idén januárban már 14. alkalommal rendezte meg egyesületünk az UFC CUP-ot. Most már hagyománnyá válik, hogy az alsó képzési harmadunk 4+1-es korosztályának rendezzük meg a tornát a sporttelepünk sátorral fedett kispályáin. Egyszerű, de nagyszerű a torna, 5 csapat körbe mérkőzik egymással két pályán. Nincs sok holtidő, de van elég játékidő, baráti egyesületek, barátságos hangulat. És ami a srácoknak nagyon fontos: kupák, érmek, oklevelek, csokik, valamint most is volt „torna válogatottja”, amit – az edzők döntése alapján – minden csapatból kikerülő egy-egy játékos alkotott. Jó volt nézni a sok ügyes gyereket, a pedagógus vénával is rendelkező edzőket és a nagyon kulturáltan szurkoló szülőket. Köszönjük a Budai FC, a Hegyvidék UFC, a Kelen SC és a Szent István SE csapatának, hogy elfogadta a meghívásunkat és részt vett a tornán.

Üdvözlettel,

Markóczy Csaba klubigazgató és Szeltner Norbert elnök

2005/2006-ban születettek (Ritz Balázs)

A Pénzügyőr II ellen roppant hasznos edzőmeccset játszottunk,

Az Airnergy ellen akcióból nem ment a gólszerzés, de szögletből igen.

INTERJÚ ILLYÉS MÁRKKAL

– Több mint négy évvel ezelőtt a Kölyök csapatunkból kerültél a 2005/2006-os kiemelt együttesünkhöz. Hogy emlékszel vissza arra az időszakra, amikor átkerültél?

– Az elején nagyon nehéz volt, sokkal másabb volt a foci, mint a Kölyökben. Ismertem már régebről pár csapattársamat, amikor odakerültem, így azért könnyebb volt beilleszkedni. A legnehezebb dolog talán a nagykapu megszokása volt, de minden edző és csapattársam segítőkész volt ebben.

2005/2006-ban születettek (Ritz Balázs)

– **Mit tanácsolnál azoknak, akik jelenleg a Kölyök, Lurkó, Junior, Manó csapatainkból szeretnének bekerülni a kiemelték közé?**

– Ha megkapják a lehetőséget, hogy felkerüljenek a kiemeltbe, ne hülyéskedjék el, és ne menjen el a kedvük, mert az elején nehéz lesz. Ha elég motivált vagy, akkor sok sikerélményed lesz.

– **Miért döntöttél úgy, hogy kapus leszel? Mit szeretsz a legjobban ebben a posztban?**

– Egyszer az egyik Kölyök edzésen nekem kellett beállni a kapuba és ottragadtam. Eleinte nem élveztem, de az évek során nagyon megszerettem. Legjobban azt szeretem, amikor segíték a csapatnak egy védéssel vagy gólpasszal és ennek mindenki szokott örülni.

– **A 2005/2006-os csapattal számos emlékezetes pillanatot átéltél. Mik a legkedvesebbek?**

– Igen, nagyon sok kellemes emlékem fűződik ehhez a csapathoz. Szerintem minden évben legalább egyik csapatunk dobogós helyen végzett ami, nagy dolog, nem beszélve a külföldi és a futsal tornákról, ahol szintén nagyon szép eredményeket értünk el.

2005/2006-ban születettek (Ritz Balázs)

Kedvenc emléket nem tudok kifejezetten mondani, mert tényleg nagyon sok van, de tavaly amikor feljásztottam az U19-ben és ezüstérmesek lettünk, arra nagyon jó visszaemlékezni.

– Tavaly tavasszal bemutatkoztál a II. Kerület UFC felnőttcsapatában, ősszel pedig a budapesti élvonalban is több meccsen védte. Mik a tapasztalataid a felnőtt futballról, miben más, mint amit az utánpótlásban szoktál meg?

– Nincs még olyan sok tapasztalatom a felnőttben, de minden edzést és meccset, amin játszhatok nagyon élvezek és remélem idén sokat fogok még abban a nagyon jó csapatban játszani. Ami a legszembetűnőbb különbség volt nekem az a játék irama és, hogy mennyivel fizikálisabban játszanak a csapatok.

– Az U19-es Kiemelt bajnokságban remek őszt sikerült produkálni. Mit vársz a csapattól a tavasszal?

– Az ősz jobban sikerült mint a tavalyi, de a vége felé – hasonlóan mint tavaly az utolsó pár meccset – elrontottuk, így lecsúsztunk a dobogóról, de szerintem ettől függetlenül jó pozícióban vagyunk ahhoz, hogy a szezon végén elérjük a célunkat, ami az, hogy érmet szerezzünk. Szerintem ha mindenki minden edzésen és meccsen nagyon motivált és bele ad mindent, akkor a Kiemelt bajnokságban el fogjuk érni a dobogót. A BLSZ-bajnokságot pedig egyértelműen meg akarjuk nyerni minden más csalódás lenne.

– Nem titok, hogy van motivációd arra, hogy profi szinten kipróbáld magad a futballban. Milyen szinttel lennél elégedett felnőttként?

– Én nagyon jól érzem magam itt az UFC-ben és megtanított ez a klub arra, hogy élvezni kell a focit, ezért nem hiszem, hogy elégedetlen lennék bármilyen szinttel, ahol fociznék ameddig élvezem a játékot abban a csapatban és boldog vagyok. Nyilván nagyon örülnék, ha a világ legjobb csapatában játszhatnék, de ez nem annyira reális szerintem. A kedvenc csapatom a német 2. osztályban lévő Hamburg, ott nagyon szívesen játszanék.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

A srácok hosszú idő után, amolyan jutalomból végre ismét kispályán is bizonyíthattak. A Pokorny Emléktornán nem is elégedtek meg a dobogó legfelső fokánál kevesebbel. Jó volt látni, hogy mennyire élvezték ezt a tornát

Egy előre nem tervezett mérkőzés a Reac ellen. A srácok kevésbé élvezték a havat, én örültem neki, hogy kicsit belekóstolhattak a grundfociba is a döntetlennel végződő mérkőzés során.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

Fiatalabbjaink lemásolták a nagyokat és a Pokornyi Emléktornán a legfényesebb érem került a nyakukba. De ami fontosabb, hogy a kommunikáció, érettség, az együtt-egymásért szellem megmutatta, hogy több van bennük,

Nem mondhatni, hogy érzelmeiktől mentes meccsen van túl U17-es csapatunk. Igazi parázs mérkőzésen sikerült felülmúlnunk a Gödöllői SK csapatát.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

U16-os csapatunk ezen a mérkőzésen önmagához mérten sajnos gyengébben játszott. Ez a meccs rávilágított azokra a hibákra, amikről a felkészülés kezdete óta beszélgetünk.

INTERJÚ ERDÉLYI ZSOLTTAL

– Idén kerültél az Egyesületünkhöz. Mik voltak az első tapasztalataid a próbajátékok során? Hogy érzed itt magad nálunk?

– Amikor először lejöttem, kicsit izgultam, hogy milyen lesz a fogadtatás, hogyan tudok beilleszkedni egy új közösségbe. Hatalmas bizonyítási vágygal érkeztem, mert meg akartam mutatni magamnak és edzőimnek, hogy mire vagyok képes. Ezt több-kevesebb sikerrel véghez is vittem. Nagyon jól érzem a csapatban magam, úgy érzem, hogy társaim és edzőim is elfogadtak kisebb hibáimmal egyetemben.

– Lépésről-lépésre, de rövid idő alatt kezdő játékosá léptél elő. Szerinted mik az erősségeid? Mik lehetnek azok a tulajdonságok, amik az alap csapatig röpitettek Téged?

– Az erősségeim véleményem szerint, hogy látok a pályán, jók a mélységi passzaim, illetve a hosszú/keresztlabdáim. Az alapcsapatba kerüléshez szükségem volt motivációra, koncentrációra.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

– Azt gondolom, hogy nem túlzok, ha azt mondom, hogy a foci az életem. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy az Újpest SC - 220VOLT csapatában futsalozol. Mesélnél erről nekünk?

– Az Újpest FC-220 VOLT csapatában már 5. éve futsalozok. Bár mindig emberhiánnyal küzdünk, de ennek ellenére sikerült több jó helyezést elérnünk. Pl: U13-ként megnyertük a csapattal a BLSZ U13 Téli Futsal bajnokságot. Vagy említhetném a mostani évet, mikoris az utánpótlás NB1-ben U17 a 15. forduló után a 4. helyen állunk olyan csapatok között, mint a Haladás, Berettyóújfalú, Kecskemét, DEAC, Veszprém, stb. Szeretem a futsalt, mert sokkal gyorsabb, technikásabb játékot igényel.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

– **Ki az a csapattársad, akivel a mögötted hagyott hónapok során a legjobb viszony alakult ki közöttetek?**

– Bár nem annyira ismeretlenül érkeztem a csapathoz, hiszen előző csapataim által ismertem pár embert, mégis egy akkor még ismeretlen emberrel sikerült a legjobb viszonyt kialakítanom. Ő Szili (Márta Szilárd). Rajta kívül még jó kapcsolatot ápolok Csanival (Méhes Csanád). De a többiekkel is jó viszonyt alakítottam ki.

– **Ha Te lennél egy labdarúgó csapat vezetőedzője, mit kérnél a játékosaidtól?**

– Koncentráció, fegyelmettség, alázat, kevés labdaérintéssel játszanak, s úgy menjenek ki a pályára, hogy "Győzni fogunk!"

– **Ha jól tudom le fogod tenni a játékvezetői vizsgát? Tudatosan készülsz a foci berkein belül maradni? Esetleg hol képzeled el magad pár év múlva?**

– Igen, szeretném letenni, mihamar indul a tanfolyam. Mindenképpen a foci/futsal közelében szeretnék maradni. Szeretnék magasabb szintre lépni és a tudásomat kisebb gyerekeknek átadni.

– **Mik a kitűzött céljaid a tavaszra? Nem csupán a labdarúgópályán, hanem akár azon kívül is?**

– Szeretnék minél többet fejlődni a pályán, sok győzelemnek örülni a csapattal. Az iskolában is törekszem a jobb teljesítmény elérésére.

2009/2010-ben születettek (Székely József)

A hangulatfelelősök! A csatár Trió és a legkeményebb védő.

Edzőmérkőzés Szent István U16 B - II. ker UFC U15 0-6

2009/2010-ben születettek (Székely József)

Edzőmérkőzés U13 és U15 csapataink között.

Gólöröm Merényi Kolos gólja után

2009/2010-ben születettek (Székely József)

Győztes mérkőzés után az öltözőben (Szent István U16 B - II.kör UFC U15 0-6).

INTERJÚ ALBERT NOÉVAL

– **Mikor kezdtél focizni és hol?**

– Én Pasaréten kezdtem el focizni a Gerzónál, 2017-ben. Utána jöttem majd csak az ufc-be, mert egy nyári táborban nagyon megtetszett ez a hely és hívtak az edzők is, hogy jöjjenek a kiemelt csapatba.

– **Van példaképed, kedvenc csapatod , játékosod ?**

– A példaképem Ronaldo, mert nagyon inspirál engem a személyiségével és tetteivel, amiket tesz a szegény gyerekekért. A kedvenc csapatom a Manchester United 4 éve szurkolok nekik, sajnos meccsen még nem voltam kint de ami késik nem múlik. A kedvenc játékosom Marcus Rashford mert nagyon tetszik a játék stílusa, a hozzáállása és persze a hihetetlen góljai.

– **Van egy másik sportág amit a labdarúgás mellett csinálsz mi ez ?**

– A foci mellett én még karatézom is már lassan 10 éve, vannak nemzetközi eredményeim de amire a legbüszkébb vagyok az , hogy bekerültem a Magyar válogatottba, szoktak lenni edzések a válogatottal , hónap sűrűséggel , karatézni a Vasasba járok, edzések mindig vannak de ez nem jelenti azt hogy focira ne járjak.

2009/2010-ben születettek (Székely József)

Albert Noé

– Milyen céljaid vannak a két sportágban ?

– Ami a focit illeti elsődlegesen szeretném megnyerni a bajnokságot és a külföldi tornát idén tavasszal és így tovább, szeretnék sokat fejlődni és ha úgy érzem hogy váltanom kell elmenni egy erősebb ligába. A karatében szeretnék kijutni egy Eb-re, idén már volt rá lehetőségem de nem sikerült és miután kijutottam megnyerni.

– Mi az erősséged és lemaradásod a két sportágban ?

– A fociban szerintem amiben fejlődnöm kell az a fizikumom és a játék intelligenciám, nem vagyok nagy darab de minden erőmmel azon vagyok hogy fejlődjek e téren. Erényem közé tartozik a hozzáállásom és a játék szellemem szerintem ezekben tudom a legjobban segíteni a csapatot. Karatében a legnagyobb gondom az , hogy egy kicsit lámpalázás vagyok mivel magamért felelek és nem a csapatért, de ez nem mindig így van csak akkor amikor nagy rajtam a nyomás. Erősségem a karatében a gyorsaságom és az állóképességem, sok karatésnak rosszabb állóképessége van mint egy focistának, de ezt legjobban az edzőmnek Matu bának köszönhetem.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Esik a hó, nem akadály! Focizni mindig lehet!

Ismerős arcok az edzésen. Meglátogattak minket a volt csapatársaink, Rodrigó, Lőrinc és Mouloud.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Kelenföldön jártunk vendégségben. A második nagypályás mérkőzésünk biztató jeleket tartogatott. Sok gólos mérkőzésen végül alulmaradtunk.

Labdafedezés Andrej módra! Csillagos ötös!

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Második csapatunk a Budai FC ellen játszotta idei első felkészülési mérkőzését. A végig izgalmas összecsapást a végén a mieink nyerték.

Moha megállíthatatlan volt a Kelen elleni barátságos mérkőzésen.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Mosolygós arcokkal kezdtük el az idei évet. Az edzéseken remek a hangulat!

A hónap legjobb játékosa Kapovits Áron lett. Áron meghatározó, kulcsszerepet tölt be a csapatunkban és ebben a hónapban igazi vezére és karmestere a labdás játékunknak.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

INTERJÚ BANALÁSZLÓVAL

– Szia Laci! Már hetedik évemet töltöd az UFC kiemelt csapatában igazolt játékosként. Hogyan érzed magad a csapatban? Miért jó az UFC-s családdhoz tartozni? Melyik a legkedvesebb emléked az elmúlt időszakról?

– Nagyon örülök, és büszke vagyok, hogy engem választottak a hónap legjobb játékosának! Szeretek az UFC csapatában játszani. A legkedvesebb emlékeim a Balatoni táborok, és az, hogy kétszer egymás után megnyertük a Kölyök Ligát.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

– **Csapatodban meghatározó, fontos szerepet töltesz be. Melyik volt szerinted az idei őszi szezon legnehezebb mérkőzése, legkeményebb ellenfele? Melyik volt szerinted az idei legjobb mérkőzése a csapatodnak és Neked? Miért?**

– A legnehezebb mérkőzések közé a Pesthidegkúton rendezett futsal kupát éreztem, mert teljesen másképp kellett játszani teremben, parkettán, mint a műfüves pályán. A legjobban szerintem a Pénzügyőr SE és a BKV Előre SE elleni mérkőzések sikerültek, ahol szép gólokat tudtam szerezni.

– **Laci, szerinted mi a Te legnagyobb erősséged a fociban, miért? Továbbá véleményed szerint mi lehet a fejlesztendő területed?**

– A középpályán érzem legjobban magam, innen próbálom pontos indításokkal segíteni a csapatjátékot. A robbanékonyságomon kéne javítanom.

– **A csapatodnak mi a legnagyobb erőssége, illetve mi lehet a gyengesége ami kevésbé megy?**

– A lelkesedésünk mindig töretlen, soha nem adjuk föl! A csapatjáték területén még van mit fejlődünk.

– **Ki, illetve kik a legjobb barátid a csapaton belül? Miért?**

– A csapattársaim közül néhányval egy iskolába is járunk, például Indra Petivel. Hégy Mátéval beszélgetünk a legtöbbet edzés előtt és után, Gaál Benővel és Kapa Csongival már több éve csapattársak vagyunk. Ők a legkedvesebb barátaim a csapatban, de mindenkivel jóban vagyok. A másik csapatban is vannak jó barátaim, például Bíró Ati, Kollmann Márk és Kovács Artúrt.

– **Mi a célod a fociban? Van elvárásod saját magadtól?**

– Szeretnék felnőtt koromig minél magasabb osztályban játszani, a Magyar Bajnokságban. (És persze bekötényezni Ádám bácsit!)

– **Ki a kedvenc játékosod / példaképed a fociban? Miért pont Ő?**

– Természetesen a világ legjobb játékosa a példaképem. Lionel Messi! Mert a régi Barcelonában játszott, ami akkor a legjobb csapat volt!

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

U10-11-es csapatunk téli Bozsíkon szerepelt, ahol nagyszerű mérkőzéseket játszott. Mihály Dávid kiváló játékaért okleveles kitüntetésben részesült!

U10-es kiemelt csapatunk Hidegkúton szerepelt a 'Kölyökfoci első fordulójában. A házigazdák ellen egy nehéz, kiszendvedett győzelem, míg a Gloriett ellen egy izgalmas, fordulatos döntetlen született.

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

U11-es kiemelt csapatunk a III. Ker. TVE ellen játszott idegenben egy nagyszerű mérkőzést. A mérkőzés nagy részében jól fociztunk, Gólok mind a két oldalt szép számmal születtek.

U11-es kiemelt csapatunk is megkezdte a Kölyökfocit. A Gloriette elleni első mérkőzés nagyon izgalmasra sikerült, ahol végül ellenfelünk nyert, a második meccsünk egyáltalán nem sikerült jól sajnos.

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

XV. Pokorny József emléktornán járt U11-es kiemelt csapatunk, ahol hullámzó játékkal végül az 5. helyet szereztük meg. A meccsek közti nagy szünetben pedig zajlott a ping-pong bajnokság!

A hónap játékosa: Kapovits Tamás – nagyszerű védéseiért

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

INTERJÚ VILHELM ZSOMBORRAL

– **Mióta focizol az UFC-ben, hogyan kerültél az egyesületünkhöz?**

– Az UFC előtt a Baráti Bórlabdába jártam Boros Ádám edzéseire. Az ő javaslatára jöttem el az UFC nyári táborába 2020 nyarán, aminek a végén átigazoltam.

– **Mi a legnagyobb élményed ami a focihoz köthető?**

– A foci nagyon sok jó élménnyel gazdagított. Ezek közül kiemelném azt a napot, amikor a Ferencváros - az idei partnerkapcsolati tornájuk után - próbaedzésre hívott U11-es csapatukhoz. Nagy izgalommal mentem!

– **Mi a legnagyobb erősséged és mi a fejlesztendő területed a fociban?**

– Legnagyobb erősségem a fegyelmem, kitartásom és a gyorsaságom. Szeretnék bevethető lenni jobb és bal szélen egyaránt, illetve szeretném növelni a megnyert párharcok arányát.

Vilhelm Zsombor

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

– A pálya melyik részén szeretsz a legjobban játszani és miért?

– A jobb szélén érzem magamat a legkomfortosabban, de szívesen megyek a bal oldalra is, ha az edzőm, Bence bácsi, ezt kéri tőlem.

– Szerinted mi a csapatod legnagyobb erőssége és mi az ami még egyelőre kevésbé megy?

– A csapatunk erőssége, hogy vert helyzetben sem adjuk meg magunkat és az utolsó másodpercig küzdünk a legjobb tudásunk szerint a győzelemért. A játék közbeni kommunikáció még fejlesztendő terület, ezzel a támadásokat és a védekezést is hatékonyabbá tudnánk tenni.

– Ki a kedvenc játékosod és miért?

– Kedvenc játékosom Cristiano Ronaldo, mert nagyon tetszik a sporthoz való hozzáállása és a kitartása. Az eredményei önmagukért beszélnek.

– Mik a legnagyobb céljaid a focival kapcsolatban?

– Célom, hogy az edzéseken és a meccseken a legjobb formában tudjak pályára lépni, ezzel segítve a csapattársaimat és csapatomat a győzelemhez. Mindig élvezzem, amit csinállok és másoknak is okozok örömet játékkal.

2015/2016-ban születettek (Tóth Tamás)

A két jó barát, Palotai Ádám (bal) és Nagy Zalán (jobb).

Focival kezdtük az újévet, persze a gyakorlás sem maradt el.

2015/2016-ban születettek (Tóth Tamás)

Szőllősi Nimród oklevelet kapott Bombagóljáért (balról a második).

U9-es csapatunk Téli Bozsik tornán volt, amin mindenki gólt szerzett.

2017/2018-ban születettek (Perjési Lionel)

Nagy csata a labdáért.

Gyakoroltuk a kapura rúgást.

2017/2018-ban születettek (Perjési Lionel)

Labdával töltött percek.

Vidám pillanatok az edzésen.

Junior (Meggyes Balázs)

Az UFC szabadidős foci csoportjai a régi grundok hangulatát idézik, itt mindenkinek lehetősége van sportolni. A korosztályok szerint bontott Katica, Manó, Lurkó, Kölyök és Junior csoportokból később lehetőségük van a gyerekeknek az egyesületünk „kiemelt”, verseny csapataiba kerülni.

Kölyök (Kern Máté)

Lurkó (Kass László)

Manó (Wiest Dominik)

Szoboszlai különítmény

Manók edzés közben

Katica (Perjési Lionel)

Felnőtt (Meggyes Balázs)

A Szentendre elleni idegenbeli edzőmeccsen gyönyörű gólokat szerezve, magabiztosan nyertünk.

A Zsámbék elleni hazai meccsel nyitottuk 2024-et.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

Az RKSK vendégeként hasznos és eseménydús edzőmeccset játszottunk,

Ismét együtt léptek pályára a Bene tesók, remélhetőleg hamarosan tétmeccsen is összejön.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

INTERJÚ KOCSIS BOTONDDAL

– A többséggel ellentétben nem az UFC-ben nevelkedtél. Meséj a gyerekkori évekről! Hogy szeretted meg a sportágat, hol fociztál és milyen képzést kaptál?

– Gyermekkorom meghatározó része volt a labdarúgás. A testvéreim között ért el először a futball-láz, és ez a lelkesedés az iskolás éveket is végig kísérte. Mielőtt azonban elkezdtem volna versenyszerűen üzni, több más sportágban is kipróbáltam magam. Többek között a judo, az úszás és a szertorna berkein belül is volt alkalmam megfordulni, de a szívem mindig a foci felé húzott. Második osztályos koromban sikerült meggyőzőnöm édesapámat, hogy írasson be fociedzésekre. Nagy álmom volt, hogy profi labdarúgó legyek, de a Vasas utánpótlás csapatánál nem marasztaltak a próbaedzések után. Ezt egy nagy traumaként éltem meg akkor. Nehéz volt szembesülni azzal, hogy amíg a saját mikroközösségemben kimagasló a tudásom és a közösségben betöltött szerepem, addig a versenysportolók körében ez semmire sem elég. Ezután végül az UFC-hez kerültem, ahol nagyjából másfél évet töltöttem, tehát részben azért mégis itt nevelkedtem. Közel volt a pálya az otthonunkhoz, édesapám találta ezt a lehetőséget. Csak az edzésekre volt alkalmam járni, a leigazolás lehetősége sohasem merült fel, bizonyára az edzőim is úgy érezték, hogy nagyon kilógok lefelé. A közösségbe sem sikerült beilleszkednem, részben emiatt sok negatív hatás ért ebben az időszakban. Ezután körülbelül egyéves kihagyás következett, amely alatt nem nagyon gondoltam arra, hogy még valaha is focizni fogok egyesületi keretek között. Egy általános iskolás barátom hívott el később a BVSC-be, ahol ismét sikerült motiválttá válnom, és áldozatokat vállalni a sikerek érdekében. Onnan a BKV Előre csapatához vezetett az utam, ahol egy nagyszerű szezont követően ismét nagy hanyatlás jött. Rendszeresen töltöttem a kispadon akár teljes mérkőzéseket, és a társaságban sem találtam meg a helyemet. Nehéz időszak volt ez is. Tizennyolc éves korom körül kerültem vissza a BVSC felnőttcsapatához, és innentől kezdve éveken keresztül nagyon kevés sikerem volt a felnőtt labdarúgásban.

– Hogyan jellemeznéd a játékodat? Melyik híres focistához hasonlítanád magadat?

– Gyerekkori nagy kedvencem egyértelműen Ronaldinho volt. Teljesen elbűvölt az, amit a labdával művelt, az a könnyedség és felszabadultság,

Felnőtt (Meggyes Balázs)

ami a pályán jellemezte. Ő volt a példaképem. Nagyon szerettem videókat nézni róla az interneten. Ezzel nem válaszoltam meg a kérdést, igaz? Később Gareth Bale volt rám nagy hatással, amikor befutott a Tottenham csapatánál. Igyekeztem minél több elemet beépíteni a játéksztílusából a saját kis készletembe. Szeretem az egy az egy elleni játéksztuációkat, távolról is egyre többet próbálkozok mindkét lábammal. Úgyhogy talán őt mondanám. Általánosságban elmondható, hogy ha sikerült valamivel kiemelkednem, az az állóképességem és a szorgalmam volt. Ez nagyon sokat számít a védekezés tekintetében is egy szélsőnél, és úgy gondolom, hogy az esetek többségében sikerül mind a támadó, mind a védekező feladataimnak eleget tenni, rengeteget tudok futni. Ez valahol adottság is, de mindig törekedtem arra, hogy többet tegyek bele a többiekénél, akár edzés, akár a pályán kívüli élet tekintetében.

Kocsis Boti

– 2019 nyarán, 21 évesen igazoltál az UFC-hez. Miért ezt a klubot választottad? Milyen benyomásokat szereztél az UFC-ről?

– Megfordultam az Ikarusban és Veresegyházán is mielőtt az UFC-hez kerültem volna. Nagyon nehéz időszakként tekintek vissza ezekre az időkre is, már ami a sportot illeti. Ezután kerestem meg az UFC-t, ahol mind az edzők, mind a játékosok szeretettel fogadtak. A visszatérés egy remek őszi szezonnal indult a budapesti másodosztályban, amit ~12 forduló után egy bokasérülés teljesen keresztbe tört.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

Ez szintén nagyon fájó volt, mivel itt végre újra önbizalmat szereztem, szerettem a közösséget is és újra élményt jelentett a labdarúgás. Ez nagyon hiányzott abban a periódusban, amikor úgy éreztem, hogy a befektetett idő és energia ellenére semmit nem tudok kivenni belőle. Több mint egy éves teljes kihagyás követte ezt a sérülést.

– 2,5 év után távoztál. Milyen volt ez az időszak és miért döntöttél a távozás mellett?

– A hosszúra nyúló sérülés után soha nem sikerült visszanyernem a korábbi formámat. Nem ment a játék, és az önbizalmamat is egyre jobban elveszítettem. Noha az életem egyéb területein csodálatos dolgok történtek, nem tudtam élvezni a sportot, túl nagy elvárásokat támasztottam magammal szemben is. Mára már sajnálom kicsit, hogy ez a túlzott becsvágy és a vele járó gondterheltség elvakította a szememet. Egy kupameccs után döntöttem a távozás mellett az átigazolási szezon utolsó napjaiban, ahol már egyértelműen éreztem, hogy változásra van szükségem, mert nem jó az az irány, amely felé haladok és boldogtalan vagyok ebben a szituációban. Azt gondoltam, hogy a környezetváltás jót fog tenni, ismét az Ikarus csapatához kerültem, egy osztállyal feljebb. A környezetváltás jót tett, de a kudarcok ezután talán csak tovább fokozódtak, de szerencsére végig volt mellettem valaki, aki biztasson.

– 2023 januárjában visszatértél a csapathoz és azóta mindkét félévben 7 gólt szereztél, ami főleg a BLSZ I-ben nagyszerű teljesítmény. Hogy látod, minek köszönhető ez az eredményesség? Meg lehet ezt ismételni tavasszal?

– Valóban, én is nagyszerű teljesítménynek éltem meg. Van pár dolog, ami biztosan hozzásegített az eredményességhez, alapvetően azonban nem tulajdonítom magamnak ezt az érdemet. Mióta a sportágban forgolódom, mindig is ez a dinamika volt jellemző az engem körülvevő történésekre. A legnehezebb időszakok után mindig jött egy nagy adag biztatás és vigasztalás a Jóistentől, hogy megerősítsen, és hogy szilárdan meg tudjak állni a következő nehéz helyzetben, hogy soha ne adjam fel. Ez igaz volt az életem egyéb területeire is. Utólag visszatekintve látom, hogy csak ezért lehetek még mindig itt, nem a saját kitartásom vezetett el ide. A teljesítmény természetesen megismételhető lesz tavasszal, de ebben a tekintetben nem látom tisztán a jövőt.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

Az biztos, hogy az utóbbi hónapokban olyan nehéz események történtek, melyek alapjaiban rázták meg az életemet, sok terület átszerveződés alatt áll jelenleg. Nem tudom megmondani, hogy a labdarúgás vonatkozásában ez mit jelent majd, és hogy hova kerül majd a foci ebben az új rendszerben.

– A focin kívül mivel foglalkozol, mit csinálsz szabadidőben?

– Testnevelő tanárként tanítok egy kerületi gimnáziumban, szeretek gyerekekkel és a sporttal foglalkozni. Ha Isten is megsegít, napokon belül kézbe vehetem majd az egyetemi diplomámat. Népes családom van, az ő társaságukban is szívesen töltök minél több időt, valamint a barátaimmal is. Mivel teljesen megváltozott az életem az elmúlt időszakban, így nehéz őszintén válaszolni erre a kérdésre. Jelenleg sokat vagyok egyedül, próbálok minél több időt tölteni Isten közelében és várom a szabadítását, amire talán még soha nem volt akkora szükségem, mint most. De eddig sohasem maradt el, és ismét el fog jönni. Ebben az egyben áll most minden reménységem, már nem ragaszkodom görcsösen azokhoz a dolgokhoz, amik korábban az életem központi kérdései voltak. Legalábbis ebbe az irányba igyekszem haladni lépésről lépésre. Köszönöm a megtiszteltetést!

ÉN IS UFC-S VOLTAM... (Ritz Balázs)

Klubunk, a II. Kerület UFC nevelőegyesületként határozza meg magát, ennek megfelelően az egyik feladatának tekinti az ambícióval rendelkező, ügyes játékosainak felvevő egyesületekbe, akadémiákba irányítását. Az "Én is UFC-s voltam..." rovatunkban korábbi játékosainkat szólaltatjuk meg, akik magas szintre jutottak a futballban vagy az élet más területén értek el szép sikereket.

INTERJÚ ZSÁMBÉKI JAKABBAL, AKI A NYÁRON NORVÉGIÁBA KÖLTÖZÖTT, DE A FUTBALLT NEM ENGEDTE EL

– **Nagyot fordult veled a világ tavaly nyáron: Magyarországról Norvégiába sodort az élet. Mesélj, miben változott meg az életed!**

– Augusztus óta élek Trondheimben, Norvégia egyik legnagyobb városában. Az érdeklődési köröm nem változott, iskolába is, focidzésre is ugyanúgy járok, mint otthon, azzal a különbséggel, hogy nem gimnáziumi osztályba járok, hanem egy előkészítő osztályba, ahol főleg norvég nyelvet tanulok. Nem érzem magam különcnek, mert nagyon sok hozzám hasonló külföldi jár az osztályba és az iskolába. A legnagyobb változást a nyelv jelenti és mellette még a klímához is hozzá kell szoknom.

Zsámbéki Jakab

ÉN IS UFC-S VOLTAM... (Ritz Balázs)

– Pont a világvárvány során igazoltál a II. Kerület UFC-hez, így a bemutatkozásodra sokat kellett várni. Végül három teljes szezonot töltöttél el nálunk, alapember, sőt csapatkapitány voltál a 2007/2008-as együttesben. Hogyan élted meg ezt a több mint három évet? Mik a legszebb emlékeid?

– Nekem nagyon fontos volt az UFC-nél töltött három év, ez alatt az idő alatt annyira megszerettem a focit, hogy futballistaként is el tudnám képzelni az életemet. Ha visszagondolok ezekre az évekre, igazából a focin, az edzéseken és a meccseken kívül más nem hagyott bennem mély nyomot. Ebben nagy szerepe volt a csapattársaimnak és legfőképpen Laci bácsinak. Három fontos emlékem van az UFC-ből. Az első a Tatabánya elleni meccs 2022 tavaszán, ahol az én góloom döntötte el az eredményt, és ez a meccs nagy mértékben hozzájárult a feljutásunkhoz a kiemelt bajnokságba. A második fontos dolog a 2005/2006-os csapattal való edzések és meccsek, ami nagy megtiszteltetést jelentett nekem, hiszen csak páran játszhattunk fel az idősebbekhez. A harmadik és talán legfontosabb emlékem a 2023 májusi prágai utunk volt, ahonnan bronzéremmel jöttünk haza. Sokszor gondolok arra vissza, hogy miután az egyik meccsen egy nagy hibám miatt mentálisan teljesen szétestem, és az utolsó három meccsen nem voltam emiatt megbízható, a csapattársaim és az edzőim, Laci bá és Erik bá biztatására mégis össze tudtam szedni magam az utolsó meccs második félidejére. Emiatt még mindig nagyon hálás vagyok nekik.

ÉN IS UFC-S VOLTAM... (Ritz Balázs)

– Milyen Norvégiában a futball? Hol játszol, milyen bajnokságban? Miben más az ottani futball, mint amihez idehaza szoktál? Ugyanazon a poszton számítanak rád? Hogy állsz a nyelvi kihívásokkal? Zökkenőmentesen ment a beilleszkedés?

– Norvégiában a futball hasonló a magyarhoz, azt leszámítva, hogy télen jeges pályán focizunk, és mínusz 15 fok ellenére is kint edzünk. Ez a norvégokat nem riasztja el, sőt mosolyognak azon, ha lefagy foci közben a lábujjuk. Ugyanazon a poszton játszom, középhátvédként. Az első félévben nálam egy évvel fiatalabbakkal edzettem, januártól felkerültem a 18-19 évesekhez, ahol teljesen más az iram, mivel regionálisan az első osztályban játszanak. Ebbe a csapatba még be kell illeszkedni, de általában befogadóak velem. A fociban használt kifejezéseket már jól tudom, a többin még dolgozni kell...

– Tavaly nyáron meghívtak az U16-os Budapest-válogatottba egy nemzetközi tornára. Hogyan gondolsz vissza erre?

–A válogatottba való bekerülés volt igazán nehéz, mert nagyon sok jó focista jelentkezett a kiemelt bajnokságból. Azágrábi torna azért volt érdekes, mert a három ellenfelünk csapatösszeállítása jóval erősebb volt, mint a mi keretünk. Legtöbbjük első osztályú csapatban játszott. Meccset nem is nyertünk, de attól még jó volt a hangulat a csapatban. A saját teljesítményem nem volt a legjobb, de az edzőtől kaptam pár jó visszajelzést.

– Mi az, amit az UFC-ben megtanultál, és most is segít téged a mindennapjaidban?

– Kitartást, csapatszellemet, az edzők iránti tiszteletet tanultam. Azt is tudom, hogy nem elég, ha egyedül hajtok, az egész csapatnak is száz százalékon kell mennie.

